យ៉ាងច្រើនឥតគណនា ។ កាលពីដើមគ្រួសាររបស់គាត់តែងតែនាំកូនៗជិះឡាន ដើរលេងកំសាន្តតាមផ្លូវនេះរាល់ៗថ្ងៃអាទិត្យ ។

❑ ❑

❑

ជំពូកទី២០

★ យាយទៀងមកដល់ទីក្រុងបាត់ដំបង
★ ជួបតាអាង
★ ប្រវត្តិ FULRO, កងទ័ពកន្សែងស, ម៉ែកហ្វ័ក្ស
★ ប្រវត្តិឱុកញ៉ា សឹន-គុយ
★ យួនបង្កើតខ្មែរថ្មី
★ យួនមានអាវុធយ៉ាងច្រើន

ថ្ងៃទី២៨-៨-៧៩ ម៉ោងប្រហែល៧ល្ងាច ក្រុមស្រីមេម៉ាយយើងទាំង១៨នាក់ក៏មកដល់ភូមិវត្តរំដួល ដែលស្ថិតនៅខាងកើតទីក្រុងបាត់ដំបង ។

យាយទៀងត្រេកអរណាស់ គាត់អន្ទះសារឆ្ងល់ឆ្ងា រកផ្លូវចូលទៅកាន់ចំការនិងផ្ទះរបស់គាត់ ។ យាយទៀងវង្វេងច្រឡំរកផ្លូវចូលមិនឃើញ ពីព្រោះអង្គការអនាមិកកែឆ្នៃវត្តរំដួល ឲ្យខុសស្ថានភាពពីបួនឆ្នាំមុន ។

កាលពីបួនឆ្នាំមុន ភូមិក្រោយវត្តរំដួលមានសង់ផ្ទះវីឡាល្អៗយ៉ាងសមរម្យ គួរឲ្យគយគន់ គួរឲ្យសប្បាយរីករាយ ។ ផ្នែកជាប់នឹងដីធ្វើអំពីឥដ្ឋ ជាន់ទីមួយធ្វើអំពីឈើ ។ ព័ទ្ធជុំវិញនៃវីឡាទាំងនេះ គឺដើមឈើស៊ីផ្លែដូចជា ដូង, ស្វាយ, ខ្នុរ, ល្មុតមៀន, សូកូឡា, ផ្លែទឹកដោះគោ, ក្រូចគ្រប់ធុន និងស្វាយចន្ទីជាដើម ។ ឥឡូវដើមឈើស៊ីផ្លែទាំងនេះស្ងិតងាប់ពាសពេញ ភ្លើងឆេះខ្លោច ។ ព្រោះតំណាងរបស់អង្គ

ការ បើគេចង់ហូបផ្លែដូង ត្រូវតែកាប់ដើមដូង បើចង់ហូបផ្លែឈើផ្សេងៗ គេត្រូវតែកាប់មែក ។

នៅមុខផ្ទះវីឡារបស់យាយទៀងមានផ្លូវថ្នល់មួយ ខាងត្បូងថ្នល់នេះចម្ងាយប្រហែល៥០ម៉ែត្រ មានថ្នល់មួយទៀត ។ ផ្លូវថ្នល់ទាំងនេះ ភ្ជាប់ពីផ្លូវថ្នល់មាត់ស្ទឹងសង្កែ ឆ្លងកាត់ទម្លុះចំការផ្លែឈើនិងផ្ទះវីឡានានា រហូតដល់ផ្លូវជាតិលេខ៥ ។

ឥឡូវនេះ អង្គការបញ្ជាឲ្យជីកបំផ្លាញផ្លូវថ្នល់ទាំងពីរចំកណ្ដាល ដោយយកលេសថាធ្វើផ្លូវទឹក ។ អមសង្ខាងផ្លូវទាំងពីរនេះមានផ្ទះវីឡាចំនួន៣០០ខ្នង អង្គការបញ្ជាឲ្យរុះរើនាំចេញអស់រលីងឃើញនៅសល់តែកំទេចឥដ្ឋនិងជណ្ដើរ ។

ខាងត្បូងវត្តរំដួល ក្បែរវត្តលាបមានផ្សារមួយឈ្មោះផ្សារវត្តលាប អង្គការបញ្ជាឲ្យរុះរើដឹកនាំចេញអស់រលីង ក្លាយទៅជាវាលស្មៅទ្រូបទ្រុល ដូច្នេះភូមិវត្តរំដួលក្លាយទៅជាភូមិមួយដែលមានព្រៃព័ទ្ធ គ្មានអ្វីជាសំគាល់ ។ យាយទៀងបណ្ដើរមិត្តរបស់គាត់ដើរចុះដើរឡើង ទទឹសទទាសយ៉ាងយូរ ចៃដន្យបានជួបនាង ថ ។ នាងស្គាល់ផ្លូវ ក៏នាំស្រីៗមេម៉ាយទាំង១៨នាក់នោះចូលទៅកាន់ចំការយាយទៀង ។ ទៅដល់ភ្លាម យាយទៀងស្លុតចិត្ត មាត់ស្រែកថា ៖ ពុទ្ធោៗ ! រួចដួលប្រួសលើគំនរឥដ្ឋ

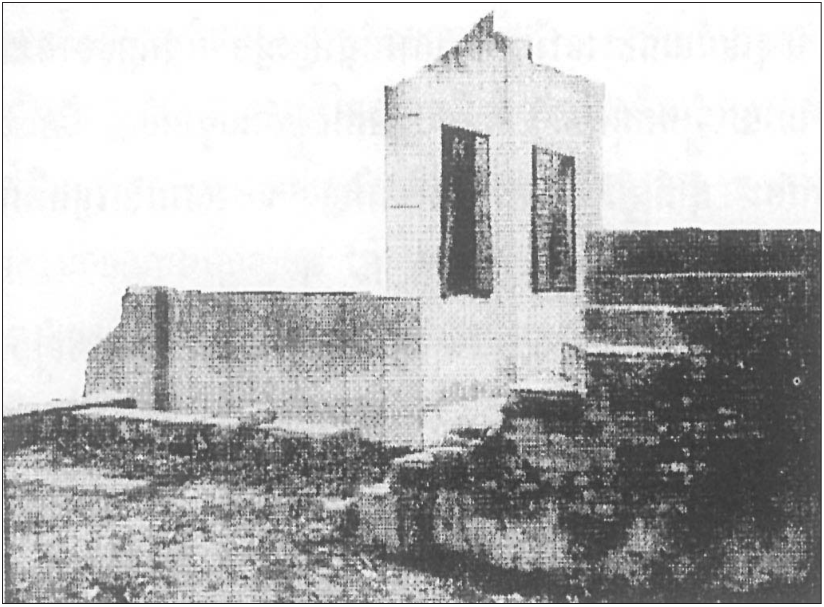

ខ្មោចភូមិគ្រឹះ (វីឡា) របស់យាយទៀង (ថតនៅថ្ងៃទី១-១-១៩៨៣)

ដែលបាក់បែកខ្ទេចខ្ទីនោះ ។ គាត់គាំងមាត់ស្លុតបំពង់ក និយាយមិនចេញ ។ ពី-ព្រោះផ្ទះវីឡារបស់គាត់សល់តែកំទេចឥដ្ឋ និងបន្ទប់បង្គន់មួយទំហំ៣ម៉ែត្របួនជ្រុង ។ ផ្ទះវីឡានេះមាន២ជាន់ ទទឹង១០,៥០ម. បណ្ដោយ១៦ម. ។ ជាន់ក្រោមធ្វើអំពី ឥដ្ឋជញ្ជាំងថ្មដុះថ្មលាង ។ ជាន់លើធ្វើពីឈើកកោះនិងសុក្រម ស្ថាបនាពីរឆ្នាំទើបរួចស្រេចនៅចុងឆ្នាំ១៩៧០ ។ ចំណែកដើមដូងត្រូវគេកាប់រំលំខ្ទេចខ្ទី ។ ដើមឈើស៊ីផ្លែផ្សេងៗទៀត ត្រូវកាប់មែកអស់នៅសល់តែដើមស្ងិតក្រញង់ ។

មួយសន្ទុះយាយទៀងក្រោកដើរទៅអង្គុយលើជណ្ដើរបាក់បែកត្របោមក្បា-លជង្គង់ គាត់នឹកឃើញគួរឆ្ងល់សែនឆ្ងល់ ពីព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិនៃប្រទេសខ្មែរត្រូវហិនហោចពេលចប់សង្គ្រាមទៅវិញ ពេលអង្គការអនាមិកទទួលជ័យជំនះទៅវិញអង្គការបំផ្លាញខ្ទេចបំផ្លាញខ្ទីទាំងអស់ ។

យាយទៀងកំពុងអស់សង្ឃឹម ខ្លួនគាត់ស្រាលដូចសំឡី មិនដឹងជាថ្ងៃស្អែកនេះ គាត់ត្រូវដើរទៅកាន់ទីណាវិញ ។ ស្រាប់តែសម្លេងពីរបានបន្លឺឡើងថា ៖ « បង! » និង « ម៉ាក់ ! » ។

យាយទៀងបែរភ្នែកសម្លឹងទៅតាមសូរស័ព្ទនោះ យាយទៀងក៏លោតទៅឱបលោកតាម្នាក់អាយុប្រហែល៥០ឆ្នាំ ដែលគាត់ហៅថា បង! គឺលោកតា អាង ជាដៃគូរបស់លោកគ្រូយី-វិញទ្រី ធ្លាប់ធ្វើការផ្នែក FULRO រួចគាត់លោតទៅឱបនារីម្នាក់អាយុ១៨ឆ្នាំគឺ យី-ទ្រីអង្គរ៉ា កូនស្រីពៅរបស់គាត់ ។ ពេលនោះយាយទៀងបង្ហាញកូនស្រីដ៏កំសត់នេះដល់មិត្តៗ ព្រមទាំងយំបណ្ដើរអធិប្បាយថា ៖

- ខ្ញុំមិនស្មានទាល់តែសោះថា នឹងមានវាសនាបានជួបកូនស្រីនេះទេ ! ។ ព្រោះនៅថ្ងៃទី១៥-៣-១៩៧៨ អង្គរ៉ានឹកខ្ញុំពេក ក៏រត់ចេញពីអង្គការចល័តមករកខ្ញុំនៅភូមិព្រៃស្វាយ ។ អង្គការបញ្ជាឲ្យឃាតករមួយក្រុមចំនួន៧នាក់ អាវុធគ្រប់ដៃមកតាមចាប់នាងយកទៅសម្លាប់ បង្ហាញជាគំរូដល់នារីផ្សេងៗទៀត ។ យាយទៀងបន្តទៀតថា ៖

- ពេលនោះខ្ញុំជាប់ពលិកម្មទៅរែងកន្ទក់នៅកងទួលស្លួល ។ ពេលខ្ញុំទទួលដំណឹងអកុសលនេះភ្លាម ខ្ញុំរត់កាត់ព្រៃពីកងទួលស្លួល ទៅកាន់កងព្រៃស្វាយ មានចម្ងាយប្រមាណ៤គ.ម. ។ ទៅដល់ស្របពេលល្មមបានជួបក្រុមឃាតករកំពុងប-ណ្ដើរអង្គរ៉ា ចេញពីកងព្រៃស្វាយ ។ ខ្ញុំក៏លោតឱបមេឃាតករសុំអង្វរថា ៖

« សុំកូនសម្លាប់ម៉ែជាមួយកូនស្រីនេះចុះ ! ។ ឱកូនៗអើយ ! អង្គរ៉ានេះជាកូនស្រីពៅ នាងបែកចេញពីម៉ែតាំងពីអាយុ១០ឆ្នាំ ។ ឱកូនៗអើយ ! អ្វីៗអាចលះបង់បានទាំងអស់ ចំណែកកូនក្មេងអាយុប៉ុណ្ណេះមិនអាចលះបង់មិននឹកម្ដាយបានឡើ-យ ។ មកពីនឹកម្ដាយខ្លាំងពេកទ្រាំមិនបាន ទើបនាងប្ដូរជីវិតរត់មករកម៉ែ ទោះជាត្រូ

វស្លាប់ក៏ដោយ ។ ចំណែកម៉ែ ម៉ែជាប់ពលិកម្មនៅឯកងទួលស្លែងឯណោះ ។ តាំងពីកូនស្រីនេះមកដល់កងព្រៃស្វាយ ម៉ែទើបជួបនាងពេលនេះ ។ ដូច្នេះបើកូនៗមិនអាចអនុគ្រោះទុកជីវិតឲ្យនាងទេ ដោយសារនាងប្រព្រឹត្តខុស ម៉ែសុំស្នើឲ្យកូនៗសម្លាប់ម៉ែជាមួយកូនស្រីនេះចុះ ។ ម៉ែសុំស្លាប់ជាមួយកូននេះហើយ ! ម៉ែសុំស្លាប់ជាមួយកូននេះហើយ ! ។

ក្រុមឃាតករនេះជាបក្សខ្មែរក្រហមនិរតី គ្រប់ៗគ្នាធ្វើមុខស្លូត បង្ហាញកិរិយាបថអាណិតខ្ញុំដែរ ។ លុះគេបណ្តើរខ្ញុំនិងអង្គរ៉ាទៅដល់កងទួលស្លែង ខ្ញុំត្រូវបែកចេញពីក្រុមឃាតករ ខ្ញុំត្រូវបែកចេញពីកូនស្រីទៅកាន់កន្លែងវែងកន្ទក់ ។ ខ្ញុំឈានបានតែ២-៣ជំហានប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំដួលសន្លប់ស្តូកទៅ ។ ល្ងាចទើបដឹងខ្លួនឡើងវិញ មេកាន់ក្តាប់ផ្នែកកិនស្រូវប្រាប់ខ្ញុំថា ក្រុមឃាតករយល់ព្រមលើកលែងទោសឲ្យអង្គរ៉ាហើយ ។ តាំងពីពេលនោះមកបាត់ដំណឹងរហូត » ។

យាយទៀងឱបកូនស្រីយំបន្តទៅទៀត ។ ចំណែកអង្គរ៉ាក៏ឱបម្តាយយំហ៊ឹៗព្រមទាំងអធិប្បាយរឿងដ៏កំសត់របស់នាងដូចតទៅ ៖

- ថ្ងៃល្ងាចនោះ ក្រុមឃាតករបណ្តើរខ្ញុំ ហើយសួរដេញដោលថា តើជាង២ឆ្នាំមកហើយ មិត្តមិនដែលជួបម៉ែទេឬ ?

- ខ្ញុំទើបជួបអំបាញ់មិញនេះ ។

ក្រុមនេះបណ្តើរខ្ញុំទៅដល់មូលដ្ឋាន បឹងកី គេក៏ទៅជួបជុំពិភាក្សាគ្នាយ៉ាងយូរស្រាប់តែហៅបណ្តើរខ្ញុំចូលទៅកាន់ព្រៃជ្រៅ ដើរទៅៗតាំងយប់គ្មានសំរាកឡើយ។ ជិតភ្លឺក៏ទៅដល់ជើងភ្នំមួយ រួចគេប្រគល់ខ្ញុំឲ្យក្រុមយោធាដាក់ទិសឲ្យខ្ញុំសែងខ្មោច ។ ខ្ញុំនៅជាប់ជាមួយយោធារហូត ។

ឆ្លៀតពេលយោធាបាញ់សម្លាប់គ្នា ឃើញតែខ្មោចពាសព្រៃ ខ្ញុំក៏ផ្សងព្រេងរត់ចាកចេញពីទីនោះ ។ ខ្ញុំរត់កាត់ព្រៃជាច្រើនយប់ច្រើនថ្ងៃ ទើបមកដល់ទីក្រុងបាត់ដំបងនៅថ្ងៃទី២៣-៣-១៩៧៩ ។

ម៉ែនិងកូនស្រី២នាក់បានមកជួបជុំគ្នាលើកំទេចឥដ្ឋ ទាំងអស់គ្នាមានតែទឹកភ្នែក បង្ហាញថា «កំសត់ណាស់ៗ» ។ អង្គរ៉ាមានតែខោនិងអាវដាច់ដាចមួយបន្ទះជាប់តាមខ្លួន ។

តាអាងឃើញបរិយាកាសសែនអាប់អួរដូច្នេះ គាត់ក៏ដើរមកអង្អែលខ្នងយាយទៀង ភ្នែកសម្លឹងក្មួយស្រីទាំងពីរដែលកំពុងត្រេកអរមានវាសនាបានជួបបងប្អូនវិញ។ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តយាយទៀង លោកតាអាងចាប់ផ្តើមនិយាយលួងលោមថា៖

- បងមានភ័ព្វវាសនាខ្ពស់ណាស់ ដែលអាចរួចចាកផុតពីគ្រោះចង្រៃអស់នេះ

មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត បងបានជួបកូនស្រីទាំងពីរនាក់ទៀត ។ លោកតាអង្អែលខ្នង យាយទៀងម្តងទៀត រួចនិយាយបន្តថា ៖

– កាលពីថ្ងៃទី២៨-៤-១៩៧៥ ម៉ោងប្រហែល១០ មានឃាតករដីចម្លែកមួយក្រុមគ្នា១០នាក់ មានអាវុធគ្រប់ដៃ ចូលមករកសម្លាប់គ្រួសាររបស់បង ។ វាសនា ល្អ បងនាំគ្រួសារចាកចេញផុតទៅហើយ ។ ក្រុមឃាតករដីចម្លែកនេះបណ្តើរគ្នាវិលត្រឡប់ទៅវិញ ដោយកាត់តាមវត្តរំដួល ។ ពួកវាបានជួបនឹងខ្ញុំកំពុងស្រង់ទឹកខាងត្បូងព្រះវិហារ (កាលណោះតាអាងនៅជាព្រះសង្ឃនៅឡើយ) ជាប់ផ្លូវដើរចេញពីវត្ត ។ មិត្តជាមេសួរខ្ញុំថា តើឃើញគ្រួសារពេទ្យទ្រីឬទេ ? នៅពេលដែលមេវាកំពុងសួរខ្ញុំនោះ គ្នាវាម្នាក់ដែលដើរជាមួយនិយាយឡើងថា ត្រូវតាមសម្លាប់គ្រួ-សារពេទ្យទ្រីចោលទាំងអស់ ព្រោះជាបំរើលន់-នល់ ជាមេរើសទ័ពកន្សែងស ជាមេរើសទាហានលន់-នល់ ។ កូនច្បងរបស់វាជាទាហានពាក់ស័ក្តិពីរ ។

ពេលជាមួយគ្នានេះ ឮសំនួររបស់មេគេផង ! ឮការជជែកគ្នាដូច្នេះផង ! ខ្ញុំក៏លៃលកឆ្លើយបង្វែងដានថា អាត្មាឃើញយោធាមួយក្រុមចូលមកនាំយកចេញទៅតាំងពីព្រលឹម ។ អាត្មាបានឃើញពិតៗ តែថាលោកទ្រីជាពេទ្យ បែបគេនាំលោកយកទៅពេទ្យទេដឹង ! ។ ពេលនោះគ្មាននរណាឆ្លើយ ឬវែកញែកអ្វីទេ គេគ្រាន់តែសម្លឹងខ្ញុំដូចចង់លេបទាំងរស់ ។ មិត្តមេដដែលនោះនិយាយថា ត្រូវតែកំទេចផ្ទះវីឡានេះ » ។ លោកតានិយាយដល់ត្រឹមនេះ ក៏លើកដៃចង្អុលកំទេចឥដ្ឋ ។

❑ ❑

❑

ពេលនោះបរិយាកាសស្ងាត់ច្រៀបមួយលើកទៀត មួយសន្ទុះឮអ្នកស្រីបូរីសួរថា ៖

– បងទៀងអើ ! តើកងទ័ពកន្សែងសជាកងទ័ពស្អី ?

យាយទៀងលើកដៃចង្អុលលោកតាអាង ព្រមទាំងនិយាយប្រាប់មិត្តៗរបស់គាត់ថា លោកតាបួសជាព្រះសង្ឃតាំងពីក្មេង លោកជាព្រះសង្ឃពិសេសដ៏អស្ចារ្យ ។ លោកតាមានសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហានិងអាណិតខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ។ លោកតាហ៊ានធ្វើពលិកម្មគ្រប់បែបយ៉ាងជួយឧបត្ថម្ភដល់កងទ័ពកន្សែងស ។ ដូច្នេះខ្ញុំទុកភារកិច្ចនេះជូនលោកតាជួយពន្យល់ប្អូនស្រីៗនិងកូនទាំងអស់ ឲ្យស្គាល់ករណីយ-កិច្ច និងប្រវត្តិកងទ័ពកន្សែងស ។ ចំណែកខ្ញុំ ខ្ញុំសុំសំរាកបន្តិច ។ លោកតាអាងចាប់ផ្តើមអធិប្បាយរ៉ាយរ៉ាប់ថា ៖

– ក្រោយពីសន្និសិទឥណ្ឌូចិននៅភ្នំពេញឆ្នាំ១៩៦៥រួចមក ប្រជាជនភាគតិចដែលត្រូវគេជិះជាន់ ក៏ក្រោកឡើងបង្រួបបង្រួមគ្នាបង្កើតជារណសិរ្សមួយដែលមានឈ្មោះថា ៖ ហ្វ៊ុលរ៉ូ (FULRO: Front Uni de Libération des Races Oprimées) ។ ខ្មែរកម្ពុជាក្រោមយើងក៏ស្ម័គ្រចិត្តចូលជាសមាជិកហ្វ៊ុលរ៉ូនេះដែរ ។ ប្រជាជនខ្មែរកម្ពុជាក្រោមដែលរត់គេចពីអំពើព្រៃផ្សៃនៃយួនសម្លាប់កំចាយ មកជ្រកសំណាក់នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ដែលមានខ្ញុំជាអ្នកដឹកនាំ ក៏បោះឆ្នោតជ្រើសរើសតែងតាំងបងទៀងជាអនុប្រធាន (ដែលមានលោករាជ-ខូន ជាប្រធាននៅពេលនោះ) ។ ទីស្នាក់ការស្ថិតនៅក្នុងវិទ្យាបងទៀងនេះ ។

បងទ្រី បងទៀង ធ្វើពលិកម្មគ្រប់បែបយ៉ាង ឆ្លៀតថ្ងៃអាទិត្យបំពេញករណិយកិច្ច ចេញទៅកាន់ភូមិនានាដែលមានខ្មែរកម្ពុជាក្រោមរត់មកជ្រកសំណាក់នៅ គាត់ខំពន្យល់ណែនាំឲ្យស្គាល់ឲ្យយល់នូវគោលបំណងនៃរណសិរ្ស គឺដំណាក់ការជាដំបូង ត្រូវការពារប្រជាជនភាគតិចដែលត្រូវគេជិះជាន់ ។ ដូច្នេះខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ដែលកំពុងត្រូវយួនជិះជាន់បំបាត់ពូជសាសន៍ យើងត្រូវតែស្ម័គ្រចិត្តចូលជាសមាជិកដើម្បីការពារពូជសាសន៍ខ្មែរកម្ពុជាក្រោមឲ្យគង់វង់ យើងត្រូវតែខំផ្សាយឲ្យពិភព-លោកដឹងស្គាល់តាមរណសិរ្សហ្វ៊ុលរ៉ូនេះថា ខ្មែរកម្ពុជាក្រោមគឺជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុ-ជាពិតៗ មិនមែនយួនទេ ។ ពីឆ្នាំ១៩៤៩ បារាំងយល់ព្រមប្រគល់ឲ្យទៅយួន ។ យួនវាតទីយកដាច់ស្រេចនៅឆ្នាំ១៩៥៤ ក្រោយពីបារាំងចាកចេញពីឥណ្ឌូចិន វាបំបាត់ពូជខ្មែរកម្ពុជាក្រោម គឺវាបិទសាលារៀនជាភាសាខ្មែរ វាចេញប្រកាសបង្ខំរាស្ត្រខ្មែរកម្ពុជាក្រោមចំនួន៤លាននាក់ ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាក្រោមពិតៗ ឲ្យកាន់កាតជាជាតិយួនទាំងអស់ ។ ការពិតខ្មែរកម្ពុជាក្រោមទាំងនេះមានមួយភាគច្រើនកាន់កាតយួន ប៉ុន្តែមិនចេះភាសាយួនទាល់តែសោះ ។ ដូច្នេះដើម្បីគាំទ្រហ្វ៊ុលរ៉ូ យើងក៏បានបង្កើតកងទ័ពនេះឡើង ។ មូលហេតុនេះទើបអង្គការបញ្ជាឲ្យកំទេចផ្ទះវិទ្យានេះ ។ យុវជនស្ម័គ្រចិត្តចូលបំរើកងទ័ពកន្សែងស ភាគច្រើនគឺខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ។ មធ្យោបាយជ្រើសរើស និងបញ្ជូនទៅកាន់មូលដ្ឋានរំដោះនៅខេត្តបាត់ដំបងនេះ គឺនៅលើសមាគមខ្មែរកម្ពុជាក្រោម និងរណសិរ្សហ្វ៊ុលរ៉ូប្រចាំខេត្តបាត់ដំបង ដែលមានខ្ញុំបងទ្រី និងបងទៀងជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០ ប្រទេសកម្ពុជាត្រូវរងគ្រោះ សង្គ្រាមផ្ទុះឡើង កងទ័ពកន្សែងសដឹងច្បាស់ថា បណ្តាលមកពីសម្តេចន.សីហនុត្រូវចាញ់បោកយួនហាណូយ ជាវៀតកុង កងទ័ពកន្សែងសក៏ស្ម័គ្រចិត្តរំលាយជួរក្នុងខែឧសភាឆ្នាំ១៩៧០ រួចចូលមករួបរួមបំរើកងទ័ពជាតិសាធារណរដ្ឋ ដែលមានលោកលន់-នល់ជាមេដឹកនាំ ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧២ អតីតកងទ័ពកន្សែងស មានភាគច្រើនរត់ចេញពីកងទ័ពរដ្ឋាភិបាល វិលមកជួបខ្ញុំ បងទ្រី បងទៀង ថ្លែងសេចក្ដីស្មោះត្រង់សោកស្ដាយនិងសារភាពថា ក្នុងកងទ័ពរដ្ឋាភិបាលរញ៉េរញ៉ៃប្រកាន់បក្សពួក ។ មួយកងវរៈសេនាតូច ឃើញតែនាំគ្នាពាក់ស័ក្តិ ខ្លះជាអតីតមេឃុំ ជាសាស្ត្រាចារ្យ មានខ្លះជាតំណាងរាស្ត្រ ។ល។ អស់លោកទាំងនោះ ស្រឡាញ់ស័ក្តិណាស់ ពាក់ស័ក្តិពេញៗលើស្មា ។ ប៉ុន្តែមិនសូវមានលោកណាក្លាហានហ៊ានបូជាជីវិតនាំទ័ពចេញទៅបង្ក្រាបខ្មាំងដើម្បីការពារទឹកដីឡើយ ។ ពួកគេច្រើនរយនាក់ដែលរត់ចោលជួរកងទ័ព បណ្ដាលមកពីអំពើអយុត្តិធម៌នានា ។ ប៉ុន្តែក្រុមគេនៅតែគាំទ្រ ទទួលស្គាល់ គោរពស្រឡាញ់លោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ដដែល ។ ក្រុមគេមានបំណងដ៏មោះមុតស្ម័គ្រចិត្តបូជាជីវិតការពារប្រទេសកម្ពុជា ដែលមានលោកសេនាប្រមុខជាអ្នកដឹកនាំ ។

❑ ❑
❑

នៅពេលនោះក្រុមអតីតកងទ័ពកន្សែងស ដែលមានលោកគីម-ង៉ួនត្រាច និងថាច់-ជា ជាអតីតមេទ័ពកន្សែងស បានស្រុះស្រួលគំនិតគ្នាធ្វើពាក្យមួយមានចុះហត្ថលេខាគាំទ្រ ផ្ញើទៅសុំអនុញ្ញាតពីលោកលន់-នល់ ចាត់តែងតាំងបងទ្រីជាវរៈសេនិយត្រី ដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើកងវរៈសេនាតូច ដែលក្រុមអតីតកងទ័ពកន្សែងសស្ម័គ្រចិត្តបំរើ ។

កន្លងផុតតែជាងកន្លះខែ បងទ្រីទទួលទូរលេខមួយពីក្រសួងជ្រើសរើសកងទ័ព អញ្ជើញបងទ្រី បងទៀងទៅសួរយោបល់ ។

ពេលនោះលោកគីម-ង៉ួនត្រាចជូនទៅជាមួយដែរ ។ បងទ្រី បងទៀងឆ្លើយដោយសមរម្យថា គាត់មិនហ៊ានទទួលបុណ្យស័ក្តិដ៏ធំសំបើមនេះទេ ពីព្រោះគាត់ខ្វះសមត្ថភាព ។ ប៉ុន្តែរឿងជួយជាតិ មិនមែនរត់ចូលមកពាក់ស័ក្តិ ទើបហៅថាជួយជាតិនោះទេ ! ។

បងទ្រី បងទៀងស្ម័គ្រចិត្តជួយជាតិតាមសមត្ថភាព និងបច្ចេកទេសដែលគាត់មានពិតប្រាកដ ប្រសើរណាស់ទៅហើយ ទោះគាត់មិនពាក់ស័ក្តិដូចគេក៏ដោយ ក៏គាត់សន្យាថា គាត់នៅតែបន្តការឧបត្ថម្ភទំនុកបំរុងអតីតកងទ័ពកន្សែងសជានិច្ច តាមសមត្ថភាពដែលគាត់អាចទៅធ្វើទៅបាន ។ ព្រោះពាក្យ «កងទ័ពកន្សែងសនិងពាក្យខ្មែរកម្ពុជាក្រោម»បានចារកប់នៅក្នុងបេះដូងរបស់គាត់ គាត់មិនអាចលះបង់ឬបំភ្លេចបានឡើយ ។ កន្លងផុតប្រហែលមួយខែ បងទ្រី បងទៀងទទួលបានសេចក្ដី

បញ្ជាបេសកកម្មសម្ងាត់មួយ ចុះហត្ថលេខាផ្ទាល់ដៃរបស់លោកលន់-នល់ ចាត់តែងតាំងបងទ្រី ជាប្រធានជ្រើសរើសកងទ័ពក្នុងចំណោមអតីតកងទ័ពកន្សែងស គឺតែអតីតកងទ័ពកន្សែងស ។ មានសេចក្ដីបញ្ជាមួយទៀត ចាត់តាំងអនុសេនិយឯកពីរនាក់គឺ លោកថាច់-ជុង និងថាច់-អៀង និងព្រិន្ទបាលទោម្នាក់ទៀតគឺ ថាច់-រង់ មកជួយធ្វើការអមបងទ្រី ។ ទីចាត់ការនិងសំណាក់នៅ នៅក្នុងផ្ទះវីឡាបងទៀងនេះ ។ ចំណែកកូនទាហាន សំណាក់នៅក្នុងវត្តរំដួលនិងវត្តលាប ។ ទាហានទាំងឡាយនេះត្រូវបញ្ជូនបញ្ចូលក្នុងកងម៉ែកហ្វ័ក្ស (Mike's Force) ដែលទើបបង្កើតកងវរៈសេនាតូចថ្មីៗបន្ថែម ។ ក្នុងខែមេសាឆ្នាំ១៩៧៥ ទាហានដែលបងទ្រីជ្រើសរើសថ្មីសំណាក់នៅវត្តលាបចំនួន៣០០នាក់ សំណាក់នៅវត្តរំដួលជាង៣០០នាក់ ។

មូលហេតុនេះទើបអង្គការឲ្យឃាតករតាមសម្លាប់បំផុតពូជបងទ្រី ។ ពេលនេះអ្នកស្រីភិន សុំសួរលោកតាអាងថា ៖

- កងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្សល្បីល្បាញពូកែស្វិតស្វាញផ្នែកវាយសឹក ហេតុម្ដេចក៏បណ្ដោយឲ្យប្រទេសខ្មែរវិនាសហិនហោចដល់ថ្នាក់នេះ ? ។

លោកតាអាងអធិប្បាយបន្ត ៖ កងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្ស គឺអតីតកងទ័ពខ្មែរសេរី គឺសុទ្ធតែខ្មែរកម្ពុជាក្រោម គឺជាកូនចៅរបស់លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ ។ លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ពន្យល់ឲ្យស្គាល់ករណិយកិច្ច គឺកំទេចសត្រូវដើម្បីការពារជាតិនិងទឹកដី លោកពន្យល់ឲ្យស្គាល់ច្បាស់ យួនហាណូយជាសត្រូវស្បួរពូជរបស់ជាតិខ្មែរ ។ លោកអប់រំបណ្ដុះសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហាជាតិយ៉ាងមុត ។ លោកលត់ដំដល់កំពូលញាំងឲ្យកងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្សមានចរិតរឹងប៉ឹង ស្វាហាប់ក្លាហាន ជាពិសេសបំផុតមានចិត្តតស៊ូស្វិតស្វាញ ចេះអត់ធ្មត់នូវការលំបាកគ្រប់យ៉ាង ។ គ្រប់ៗរូបលះបង់ចោលគ្រួសារទៅនៅព្រៃ មិនដែលស្គាល់ស៊ីឆ្ងាញ់-ដេកស្រួលទេ ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០ ប្រទេសខ្មែរធ្លាក់ចូលក្នុងភ្នក់ភ្លើងសង្គ្រាម ស្រាប់តែលោកសឺនង៉ុកថាញ់ទទួលដំណឹងថា នៅថ្ងៃទី២៧មេសា១៩៧០ បូដូយចេញមុខវាយកំទេចខ្មែរលន់-នល់វិញ ។ ដូច្នេះលោកធ្វើពលិកម្មសំរេចលប់កងទ័ពខ្មែរសេរី លោកឲ្យឈ្មោះជាកងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្ស រួចលោកបញ្ជូនមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជាជាលើកទី១នៅថ្ងៃទី៣០មេសា១៩៧០ ។ ក្នុងខែមិថុនា១៩៧០ លោកបានទទួលដំណឹងទៀតថា បូដូយជាច្រើនម៉ឺនក្បាលចេញមុខវាយកំទេចខេត្តកំពង់ធំ ច្បាំងខ្លួនទល់នឹងខ្លួនជាមួយកងទ័ពជាតិខ្មែរ ។ មូលហេតុនេះលោកសំរេចបញ្ជូនកងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្សចូលមកជួយខ្មែរនៅថ្ងៃទី៣០មិថុនា១៩៧០ ។

ជាលើកទី៣នៅថ្ងៃទី១៩កញ្ញា១៩៧០ ។ ទីបំផុតលោកបញ្ជូនទាំងអស់ ប្រគល់ជូនលោកលន់-នល់ ។ លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់មានដំបូន្មានបន្តិចបន្តួចផ្ដាំទុកថា កូន

ចៅរបស់ខ្ញុំនេះស្គាល់ករណិយកិច្ច និងភារកិច្ចយ៉ាងច្បាស់ណាស់ ។ ប៉ុន្តែក្រុមនេះឧបមាដូចសត្វខ្លាមិនដែលស្គាល់សាច់ទេ ។ សុំកុំបង្គាប់ឲ្យវាចេះស៊ីសាច់ឲ្យសោះ។ មុនដំបូងជាកងទ័ពស្អាតស្អំ មួយកងវរៈសេនាតូច មានទាហានគ្រប់ចំនួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ យ៉ាងរៀបរយ ជាពិសេសស្គាល់ករណិយកិច្ចក្នុងសមរភូមិនិមួយៗ កំទេចខ្មាំងឲ្យបរាជ័យ ឲ្យបាក់មុខ ។ ទ័ពនេះក៏ចាប់ល្បីឈ្មោះពេញប្រទេសខ្មែរ ញ៉ាំងឲ្យមេទ័ពផ្សេងៗខ្លះទៀតដែលខ្លួនពាក់តែស័ក្តិ អង្គុយតែក្នុងការិយាល័យ កើតមានសេចក្តីច្រណែន ។ មានពេលខ្លះ កងទ័ពកំពុងជាប់ដៃប្រយុទ្ធជាមួយខ្មាំងជិតអស់គ្រាប់រំសេវ ចាត់តំណាងចូលកាន់រដ្ឋធានីភ្នំពេញសុំជំនួយ លោកដែលទទួលខុសត្រូវគ្រឿងសម្ភារៈបែរជាទារ «ថ្លៃទឹកតែ» ទៅវិញ ។

មានមេទ័ពចិត្តអាក្រក់ខ្លះ បែរជាឲ្យពាក្យសម្ងាត់ (Mot de passe ou Password) ទៅខ្មាំង បណ្តាលឲ្យកងទ័ពម៉ែកហ្វ៊ុក្សត្រូវរងគ្រោះស្លាប់យ៉ាងច្រើន ។ មានពេលខ្លះការច្រណែននេះកើតជាវិវាទវាយតប់គ្នាពាសពេញរដ្ឋធានីភ្នំពេញ ។

បន្ទាប់មក មានចេញបញ្ជាបង្ខំឲ្យបង្កើតកងវរៈសេនាតូចបន្ថែម ។ ប៉ុន្តែលេខកងវរៈសេនាតូចនិមួយៗតម្លៃ៥០ម៉ឺនរៀលយ៉ាងតិច ។ តើលុយដ៏ធំធេងនេះ មេបញ្ជាការកងវរៈសេនាតូចទាំងឡាយនោះទៅរកឯណា ? ។ មូលហេតុនេះ កងទ័ពម៉ែកហ្វ៊ុក្សត្រូវបង្ខំរៀនប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយតាមរៀមច្បង ។ នេះហើយបង្គាប់ឲ្យខ្លាចេះស៊ីសាច់ ដូចពាក្យបណ្តាំលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់មែន ។

លុះកងទ័ពម៉ែកហ្វ៊ុក្សចេះពុករលួយ ស្រាប់តែចេះជាងគ្រូទៅទៀត គឺឆ្លាតជាងរៀមច្បងឆ្ងាយណាស់ គឺពុករលួយជាអន្តរជាតិ ។ ក្រុមនេះចាប់ផ្តើមរកស៊ីម្តង ។ រឿងវាយសឹកត្រូវផ្អាកសិន ។ ក្រុមនេះចាប់ផ្តើមបញ្ជូនចោរស្របច្បាប់ទៅកាន់ស្រុកយួន រួចលួចឡានហ្ស៊ីប JEEP A1 ពីព្រៃនគរ បើកបរចូលមកកាន់ប្រទេសខ្មែរធ្វើព្រងើយ ញ៉ាំងឲ្យផ្អើលឆោឡោដល់អាមេរិកាំង ។ ចំណែកនៅព្រំដែនខ្មែរ-ថៃស្រាប់តែមានក្បួនឡាន GMC ៥ឬ៦គ្រឿងតម្រៀបជួរចេញពីរដ្ឋធានីភ្នំពេញ មានលិខិតបញ្ជា Ordre de Mission ត្រឹមត្រូវទៅដឹកអតីតកងទ័ពក្សែរងស ។ ប៉ុន្តែក្បួនឡានទាំងនោះ បររហូតទៅដល់ស្រុកអូរជ្រៅវិញ ស៊ីឈ្នួលដឹកនាំទំនិញរត់ពន្ធ ។ លុះក្បួនឡានវិលត្រឡប់មកពីអូរជ្រៅវិញ ក៏បរចូលមកឈប់នៅវត្តលាបខ្លះ ចូលមកឈប់នៅវត្តរំដួលខ្លះ ។

អស់លោកមេទ័ពរត់ស្ទុះស្ទាមកជួបបងទៀងបង្ហាញលិខិតបញ្ជាសុំដឹកទាហាន ។ គេរើសមួយចំនួនតូច តម្រៀបជួរឡើងឡាន ចំណែកទាហានដែលនៅសល់ច្រើនរយនាក់នេះ គេសុំថតយកតែរូបទៅបង្ហាញថ្នាក់លើ គិតលុយចែកគ្នាសិន ។ ទាហ៊ានដែលដឹកនាំយកទៅនោះ លុះដល់ភ្នំពេញក៏ហៅចុះពីឡាន ចោលរាយមា

យគ្មានរៀបចំបណ្តុះបណ្តាលបង្ហាត់ហ្វឹកហ្វឺនអ្វីទេ ។ ព្រោះមេៗរវល់តែទៅគិតថ្លៃឈ្នួលរត់ពន្ធ ដើម្បីយកលុយទៅសងថ្លៃទិញលេខកងវរៈសេនាតូច ។

ដូច្នេះទាហានទាំងនេះ ត្រូវវិលត្រឡប់មកកាន់ខេត្តបាត់ដំបងវិញ រួចវិលទៅជួបលោកថាច់-ជុង, ថាច់-អៀងសុំចុះឈ្មោះធ្វើទាហានម្តងទៀត តែលួចកែឈ្មោះផ្សេង ។

កងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្សទៅជារាយមាយ មានមេៗខ្លះមានប្រពន្ធពីរ ប្រពន្ធនិមួយៗត្រូវមានវីឡា ត្រូវមានឡាន មានអ្នកបើកបរ ។

មានពេលមួយនោះ កងវរៈសេនាតូចមួយ « លេខចុង៤៩ » ខ្វះកូនទាហានច្រើនពេក ស្រាប់តែឃើញមេៗ ដូចជាវរៈសេនិយទោ វរៈសេនិយត្រី មានខ្មែរកម្ពុជាកណ្តាលលាយជាមួយ បើកបរឡានហ្ស៊ីបមកចតឈប់ព្រោងព្រាតនៅមុខផ្ទះវិឡាបងទៀងនេះ ។ ស្អុះស្អាវមករកបងទ្រី បងទៀង សុំកន្លែងប្រជុំនិយោជិករោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវនៅខែត្របាត់ដំបង ។ គេសុំថតយកតែរូបទេ ។ និយោជិកម្នាក់ៗត្រូវឲ្យឈ្នួល៥០០រៀល ។ ថ្ងៃនោះ ថតចុះថតឡើងក៏ថតទាំងកូនប្រុសទី៣និងទី៤របស់បងទៀងយកទៅផង ។

លុះគណកម្មការពិនិត្យមើលរូបថត គេចាប់អារម្មណ៍នូវរូបថតកូនប្រុសរបស់បងទៀង២នាក់នៅក្មេងណាស់ គេហៅគ្នាពិនិត្យចុះពិនិត្យឡើង ពេលនោះលោកថាច់-ជានៅកន្លែងនោះដែរ លោកក្រឡេកឃើញស្គាល់ច្បាស់ជាកូនប្រុសរបស់បងទៀង លោកលូកដៃដកយករូបថតទាំង៨សន្លឹកផ្ញើមកបងទៀងវិញ ។ ដូច្នេះកងវរៈសេនាតូចនិមួយៗក្នុងបញ្ជីមានរូបថត មានឈ្មោះគ្រប់ចំនួនត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែគ្មានទាហានតាមបញ្ជីនោះឡើយ ។ ដូចមានជាឧទាហរណ៍មួយ នៅថ្ងៃទី២៩កុម្ភៈ១៩៧៤ នៅភូមិប្រសូត្រ ចម្ងាយ១០គ.ម. ពីទីក្រុងស្វាយរៀង យួនហាណូយបើកការវាយប្រហារយ៉ាងធំមួយ ។ វាបញ្ជូនបូដូយយ៉ាងច្រើនឲ្យចូលមកព័ទ្ធវាយកំទេចកងទ័ពជាតិនៅលើដើមទ្រូងមានពាក់រូបសម្តេចគ្រប់ៗគ្នា ។ ពេលនោះមានលោកមេបញ្ជាការកងវរៈសេនាតូចក្នុងកងវរៈសេនាធំម៉ែកហ្វ័ក្ស នាមត្រកូលថាច់ ទទួលបញ្ជាត្រូវនាំទាហានចេញទៅតទល់ចំពោះខ្មាំង ។ កងវរៈសេនាតូចអភ័ព្វនេះ មានទាហានតែ៦០នាក់ ។ លុះទៅដល់សមរភូមិឃើញខ្មាំងសុទ្ធតែបូដូយយ៉ាងច្រើនលើសលប់ក៏សំរេចចិត្តភ្លាម បញ្ជាឲ្យកូនទាហានរត់គេចចាកចេញចោលសមរភូមិទៅចុះ ។ ចំណែកមេបញ្ជាការថាច់ក៏បាញ់សម្លាប់ខ្លួននៅនឹងកន្លែងដើម្បីសងអំពើពុករលួយនេះ ។

ពេលនោះស្រីៗមេម៉ាយទាំងអស់ក៏លាន់មាត់ថា ៖ ឱ ! បើដូច្នេះសង្គ្រាមនៅក្នុងស្រុកខ្មែរ យួនហាណូយឆ្លៀតពេលប្រើឃីហោសម្តេចឪ រួចបញ្ជាឲ្យបូដូយវា-

យកំទេចខ្មែរលន់-នល់ ជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាពិតៗទេតើ ! ។ លោកតាអាងងក់ក្បាលព្រមទាំងបញ្ជាក់ថា យួនហាណូយបញ្ជាឲ្យបូដូយវាយកំទេចខ្មែរចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧០ និងបន្តៗមក ។

នាងអង្គរ៉ាសុំសួរលោកតាអាងថា ហេតុម្ដេចមានខ្មែរខ្លះលើកតំកើងយួនហាណូយ ទុកជាអ្នកមានឧបការគុណអញ្ចឹង ? ។

លោកតាដកដង្ហើមធំព្រោះពុថា ខ្មែរអរគុណមេឃាតករ មេចោរ... លោកតាតឹងទ្រូងណាស់ ។ ចំណែកលោកតាក៏យល់ច្បាស់ណាស់ ថាប្រទេសខ្មែរវិនាសហិនហោច ត្រូវរលាយទៅជាផេះនេះ គឺបណ្ដាលមកពីយួនហាណូយទាំងអស់ ។ លោកតាក៏អធិប្បាយវែកញែកថា យួនហាណូយមានការពិសោធន៍ វាច្បាំងជាមួយខ្មែរពីរលើករួចមកហើយពីឆ្នាំ១៩៤៥ នៅកម្ពុជាក្រោម នៅឆ្នាំ១៩៥៤ នៅកម្ពុជាក-ណ្ដាល ។ វាប្រើកម្លាំងបាយ វាប្រើកម្លាំងអាវុធជាកាំភ្លើង វាត្រូវស្លាប់តែហោង ត្រូវចាញ់ខ្មែរបោរមុខ វាក៏ដកទ័ពថយ វាយល់ថាបើធ្វើសង្គ្រាមជាមួយខ្មែរ ចង់ដណ្ដើមជោគជ័យពីខ្មែរ ត្រូវតែប្រើកលល្បិច ត្រូវតែប្រើអាវុធចិត្តសាស្ត្រ ជាពិសេសត្រូវអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវពាក្យមួយឃ្លា ៖

– បំបែកបំបាក់ដើម្បីគ្រប់គ្រង !

វាក៏ចាប់ផ្ដើមអប់រំចារកិច្ចរបស់វា រួចបញ្ជូនបញ្ចូលគ្រប់សរសៃគ្រប់ស្រទាប់នៃប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ តាំងពីរាស្ត្រព្រៃភ្នំរហូតនាម៉ឺនក្នុងវាំង រហូតដល់មេដឹកនាំខ្មែរឲ្យសម្ងំរៀនសូត្រ ឲ្យស្គាល់ចរិតនិងចំណុចខ្សោយនានា ។ វាចេះសំរបខ្លួនឲ្យត្រូវចិត្តនាម៉ឺនខ្មែរ ឲ្យត្រូវចិត្តមេដឹកនាំខ្មែរ ។

មើលភាពខាងក្រៅឃើញថា យួនទន់ភ្លន់គោរពខ្មែរណាស់ ។ មូលហេតុនេះបានជាមេដឹកនាំខ្មែរ ទាំងសក្តិភូមិទាំងខ្មែរក្រហមត្រូវចាញ់បោកយួនហាណូយធ្ងន់សែនធ្ងន់ ។ ពីព្រោះជឿតែតាមត្រចៀក ជឿតែតាមភ្នែក មិនចេះប្រើខួរក្បាលប្រៀបធៀបរកហេតុផល ។ មិនចេះខំរៀនសូត្រឲ្យស្គាលគោលដៅ និងជំរៅឧបាយ-កលរបស់យួនហាណូយ ដើម្បីនាំយកមកពន្យល់បំភ្លឺដល់រាស្ត្រខ្មែរ បែរជាបណ្ដោយឲ្យរាស្ត្រយល់ច្រឡំកាន់តែជ្រៅទៅៗ ។ លើកតំកើងសត្រូវស្នួរពូជដែលជាមេឃាតករ ដែលជាចោរបារយ ទុកជាអ្នកមានគុណទៅវិញ ។

តើមានអ្វីគួរឲ្យខ្មាស់អៀនជាងនេះទៅទៀត ? បើយើងបណ្ដោយឲ្យរាស្ត្រខ្មែរបន្តការយល់ច្រឡំនេះ តើរាស្ត្រខ្មែរមានកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្តឯណាកំទេចយួនហាណូយនិងខ្មែរអាយ៉ង ដើម្បីរំដោះទឹកដីកម្ពុជា ? ។ យួនហាណូយវាចេះប៉ិនប្រសប់លាក់ពុត ប្រើឧបាយកលបង្ហាញឲ្យរាស្ត្រខ្មែរឬពិភពលោកឃើញថា វាសម្លាប់ខ្មែរឬធ្វើសង្គ្រាមជាមួយខ្មែរទេ វាលៃលកបំបែកបំបាក់ខ្មែរជាក្រុមៗ រួចប្រើដៃខ្មែរ